

hic in hoc amoris Sacramento? Nonne Ecclesia adorat in Historia Corpus Filii Del natum ex Virgine illius Genitricē? Heu! Quis unquam exprimere posset quibus amoris, ac venerationis sensibus illud Maria in communione recipere? Quia cum voluntate cum illo colloqueretur, qui ferore se se illi conjungeret; quo gaudio pratermit memoriam reculeret? quomodo illum Sicut caffo receperat; quomodo illum lacte Virginis nutriverat; quomodo illum inter ulnas gestaverat; quomodo ultra citioque sexenta illi dederat, & ab illo receperat oscula? O Jefu! O Fili mi! O Corpus adorabile Salvatoris mei factum impalpabile, & immortale; felici hoc momento me recipientem te, nihil unquam a te poterit separare. O me beatam quo fecerim, & alerium corpus, quod factum est pretiosum alimentum animis meo! Per jugem augustinum hujus Sacramenti frequentationem Sanctissima Virgo strenue fomeroburaten inter adversitates, quibus vita nostra est obnoxia. Per illam se fe intimus Filiu, Deoque suo se conjugans patienter expectavit tempus, quo cum filio in omnem aternitatem erat conjungendus. Hec spes omnes erant ejus delicia; hec jugiter occupabat Spiritum ejus, canque inseparabilis consolacionibus replebat, omnibus vita momentis; hec illam adducens ad beatum humerum tandem obtinuit perfrictionem suorum amplexum Filii sui in omnem aternitatem. Ex libro de Solitudine Virginum.

Magna Mater desideria, quibus Maria videre cupiebat oculis suis, & sine ullo integumento adorable Corpus Iefu, quod non nisi sub mystica Pantis, Viniqie Symbolis intuebatur, fuerunt fideles interpres cordis sui, quod tota vita sua spatio sacrum altius commercium, quod habuit cum Filii sui corde. Frequens communio hac ferventia desideria ciebat, SS. Locorum praefatis, quae idem invicibat, augebat illa, frequentes Visitations, quibus colebatur ab Angelis a Filio suo ad illam missis, illa inflamabant. Quis exprimere posset teneros cordis ejus affectus ad conspicuum venerabilium Redemptoris nostra monimentorum, quae Salvatoris miracula, & præstantia decoraverant? Heu! exclamabat illa, ex purissimi Sanguinis mei guttis effusio Corpus hoc adorable, quod in omnem aternitatem erit Sanctorum, Angelorumque lattitia. Ibi primum vidi aternum Verbum indutum infirmitate carnis mea. Ibi eidem sexcenta oculata fui. His in Cruce animam exhalauit. Ecce monumentum, in quo Corpus ejus angustissimum illatum collocavi. De monte hujus vertice vixit Mortis, de hostibus agens triumphum, secum venhens animas Patriarcharum in Calum ascendit. O meum cor! Quid igitur adhuc facis in terra? O Fili mi! Cur non trahis Matrem tuam tecum? Felix antrum Bethlehem, pretiosa columna, Crux adorable, quae adhuc ejus Sanguine rubet. S. Olivorum mons, ubi adhuc aliqua vestis Filii mei vestigia, quanta voluntate de te cogitans perfundit! Quam suavitas suspiria in Calum jaculabatur, qua felicitas dicebat Angelis ad se a Filio missis, ite, atque effete fideles votorum in eorum interpretis; revertimini, & dicite dilecto meo, quod amore languo. Quot modis cor diligens Deus inventit, ne se illi conjungat! Ne unum quidem dei momentum præterire sinebas Virgo Sanctissima, quo se Deo non conjungerat, quem sciebat esse præcipuum eternam sua felicitatis objectum. Ex libro, cui titulus: de Virginum Solitudine.

Maria post Salvatoris Ascensionem, & Spiritus sancti deinde sancta fœnum tres & viginti annos vixit. Licebat ardens, ac virginem vnam ejus divina hujus Parentis ostendit sequendi in Cœlo, quod suauissimum Filium suum, adhuc in terra permanebat, vixit propter nascientis Ecclesie, & Fidelium consolacionis. Opus post Ascensionem Filii fui. Autoritas, qua gaudebat in Cœlo maxime erat utilitati fidelibus, qui erant in terra primis temporibus perfectionis; nihil magis eorum fidem confirmabat, quam scire Mariam adhuc vivere. Hac eorum erat Oraculum, refugium, præsidium. Virtutem eorum solidabat, & zelum animabat. Doctores docebat, Sapiens inquit Idioti, & Apostolis ipsi Oraculum erat: *Dilectorum Doctrinam, Magistrorum Apologetum:* & Rupertus Abbas afferit, ille quodammodo supplevisse doctrinam suis eas, que Spiritus sanctus, qui, ut ita dicam, in mensura tantum tradidat Apostoli, atque Dilectipolis, & quas e re non censuerat illis aperiere; & S. Patres testantur, a Maria possitimus S. Lucam haustisse peculiares circumstantias pertinetis Iefu Christi, ideoque dici in Evangelio, quod Maria conservabat omnia verba hæc conferens in corde suo. (Luc.) Pater Gregorius.

Tota Sanctissima Virginis per hos annos tres supra viginti vita non aliud fuit, nisi exercitum iuge amoris perfectissimi, perfectum omnium virtutum exemplar, oratio non intermisca, & oratio hæc extrae perennis. Sape invitabat Sancta loca, que Salvator sanctificaverat presentia sua Mysterium nostra Redemptoris adimplens. Quamvis divina haec mater in terris esset, cor tamen separatum non erat a corde carissimi Filii, qui erat in Cœlo. Pauci elapsi sunt dies, quibus Iesus Christus non apparuerit illi; nullus, quo

amare

amare virtutem hanc, quando hic fons est omnium Magniūm ipsius? Ewa per inobedientiam perire in terreti Paradiſo, ac pereundo nos quoque perdidit universos. Maria vero per obedienciam suam salvavit se, ac salvans se vitam tribuit omnibus. Per hanc Mater Dei facta est, per hanc pacem Calum inter ac terram compositum, per hanc Creatori suo novam consilium tam, ac novam electiōnem: *Fiat mihi secundum Verbum tuum.* (Luc. 2.) O admirabilem obediencie virtutem, quæ vim tribuit Virginis gestandæ in Sintu illam, qui duobus digitis terra pondus sustinet. Quis non amet virtutem, quæ creatura juxta præcepta imprimandi Creatori suo, & quæ Creatorem creature subiectum.

Ex Solitudine Virginum.

Verum in quo paruit Maria? in omnibus eodem cum Quidam erga amorem, qui paruit omnibus personarum generibus: 1. Paruit in iis, quæ ipsi magis erant incommoda. 2. Paruit in iis, quæ erant durissima, & abjectissima. 3. Paruit legi in iis, quæ erant Virginis puritatæ contumeliosissima, & Matris amori maxime opposita. 4. Paruit editio Cœfarii Augusti media hyeme, & cum nonum jā menem ventrem ferret; Quid hoc magis incommodum? Discessit in Egyptum profecta in summa aeris clementia, & arcta comætum inopia, quid hoc durus? Se submissa Legi Purificationis solis malitieris irrogata, quid Virginis puritatæ contumeliosissima? Obsculi Filium suum morti, ut facientes mandata Patris aterni, fuit ne unquam sacrificium magis oppositum Maternæ dilectionem?... Amavit illam amorem, ut illa nihil nisi amante, nihil extra illam, nihil nisi proper illum amante, cor suum manuque fuerit divisum. O Deus! quid cor! qui amor! O cor Mariae, quam felix es, quod totum impunem fuisse dilecto tuo, quod unum illum possedit! O Deus quantum tibi afferre debuit voluntatem inveneris cor, quod tantum amaret te, quantum creatura mea te posuit amare! Ex libro de Solitudine Virginum.

Deus amari non potest, nisi simul amet & proximus. Amor Matris nos docuit dilectionis Disciplinas; hoc Sanctum est exemplum, quod Maria, quæ Mater est, Sancte dilectionis, non est reliquit. Ipfa omnes dilexit homines, & tanquam opus maximum Dei, & tanquam precium Sanguinis Filii sui.

Uliam ne bonum est, quod illis non conciperent? Quoniam ardore salutem eorum opavit? Quid prætermittit, ut illi cooperaretur? Vix aeternum Verbum suo fini conceperat, cum illud in Zarohie domum tulit, ut ibi S. Joannem sanctificaret. Post quadragesimum a puerperio diem oblitus eundem in Templo futurum nostra Redemptoris premium. Primum mīraculum, quod ab illo petiit, non fuit in gratiam suam, sed eorum, a quibus ad aprias Cana fuerat invitata. Quemadmodum Filius in Cruce neminem a Redemptoris beneficio prohibuit, ipfa in Calvário flos obstat doloris pro omnibus, ne uno quidem excepto. Omnes sibi adoptavit in Filios in S. Joannis persona. Ex his adoptionis seguelant eos omnes in suam Clientelam fuisse; factaque eorum Mater est, & Mediatrix, & apud Filium suum advocate. O immensa caritas! O ardens amor, o Dei, & hominum Mater, de minis locis aliquem in fini tuo, qui continuit suam, quem Celi, & terra capere non poterant! Aperi mihi cor istud, quo gressus omnes electos, & alysi est peccatoribus ad te confingentibus. Quam beatus est, qui illi admittitur; quandoquidem non timerit, se ab aditu Paradisi prohiberi! Quis metandum illi, qui gaudent patrocio Matri Judicis, Deique sui? Ex Solitudine Virginum.

Quamquam Maria virtutes omnes dilexit, tamen puritas, ab initio verbo, amita fuit virtus illius, & coram suis fili deliciae. Illam dilexit: tamquam virtutem, quæ in maximum fuit honore cœlesti, & quam ipsa p̄ce ceteris contulit. Illam dilexit tamquam virtutem, cui debet augustinianum Matris Dei qualitatem: cum enim ille sit princeps Virginum, non nisi ex Matre Virgine poterat nasci. Illam dilexit tamquam virtutem, quam ipsa magis quam ceteras coluit; dicere enim ponamus puritatem esse fructum, & beatam Maris productionem; ipsa enim prima fuit, qui exciperet, ut Angelica hæc virtus amaret, & coleretur, cum antea in terris contumelias, qui usus est calamo, & pennicillo, ut supereminentes admirabilis huius Virginis virtutes ad intendendum proponeret, in divina hac admiratione taliter excelluit, ut pro certo anhæmatem valeamus, non posse melius spiritum, faciem, linamenta, omniaque celestia ejus studia representari. P. Senensis ex Oratorio Tomo tertio.

Fatidictus est, S. Lucam nobis Sancte Virginis imaginem dehincem, simil exhibuisse nobis virtutes illas, quibus erat ornata. Ibi deprehendit modestia magis, quam Angelica, cum fulgenti Matritate; pudor cum pulchritudine. Facile fides habere possumus iis, quæ S. Dionysius Areopagita testatus est; neque mirum nobis videatur, quod nonnulli sancta deiderit, sanctissimæ exciverit cogitationes in cordibus hominum, qui tabulam hanc proficiunt. Ut profecto sacer historicus, qui usus est calamo, & pennicillo, ut supereminentes admirabilis huius Virginis virtutes ad intendendum proponeret, in divina hac admiratione taliter excelluit, ut pro certo anhæmatem valeamus, non posse melius spiritum, faciem, linamenta, omniaque celestia ejus studia representari. P. Senensis ex Oratorio Tomo tertio.

SUPPLEMENTUM

Ad Titulum

DE MAGNALIBUS MARIE VIRGINIS.

Un Verbum deceverisset habere Matrem in terra, sic cut habebat in Cœlo Patrem, oculos concepit in Mariam, elegitque illam ex omnibus creaturis, ut eveniret illam ad hunc apicem dignitatis, qui fons est omnium ejus Magnalium. Primum enim per privilegium electionis, hujus fecerit eam a reliquo vulgo creaturis, & ab hac corrupta massa filiorum Adæ, qui effectus, ut alii nascantur mortis Filii, cum hæc nota sit Filia vitæ, quo nomine Sanctus Dionysius Alexandrinus illam appellat. Deinde ex ea, ut S. Bernardus ait, seorsim mundum effectus, quem non in nihilo quoadmodum visibilem hunc Mundum

Natura quæ
effectus J. C.
Matris, nos
est omnium
Magnalium
Marie.

Henry. Conc. Bibl. Thol. de Myſter. Tom. IV.

fundavit, sed in Sanctitate, atque Justitia cum admirabilis ad tres divinas Personas relatione; relatione videlicet administratis cum Patre, consanguinitatis cum filio, & federis tuo Spiritu sancto, cum quo cooperatura est ad Verbi Incarnationem. Denique illam constituit in primo Mundi loco, post se quidem, sed ita prope se, ut nihil inter utrumque interficeret, neque interest posse, quod non sit Deus eisque, ut illi admirabilem contulerit potestatem in divinam Personam suam, volens, ut illa quatenus Mater auctoritatem haberet in se ipsum, & si diceras las est, ius imperanti. *Pater Novus Tomo 7. Meditationum suarum.*

Concicite quantum sit eius potestas in omnibus subditis Regni sui, & quam reverentia colenda sit vobis, vobis inquam, qui ex numero servorum eius esse gloriamini. Virgo Sanctissima, summopere gaudeo, & tibi gratulator habeo. Eleccions tua felicitatem, & confiteor te supremum Dominum meum, & Dei mei Matrem cum omnibus reverentie, & obsequio sensibus, quos concipere valeret anima mea. Verbum Incarnatum, dignus non sum, qui ad gloria thronorum accedam, quem Matri tua preparasti; sed quanto per zelum, quo illius honorem zetas, ut meo supplices defluvi, & permittas mihi, ut offeram illi obsequia, quae tu illi praefestis in terris, & quae illi praefas adhuc in Celsis, illam diligens ex corde; & ita ero audax, ut ab illa petam cor suum, ut adorem te, typique gratias agam quae ea plurima beneficia, que per illius intercessionem mihi conterre dignatus es, & omnia auxilia, que ab eodem accepisti. *Idem.*

Cum Verbum elegerit, ac praedestinaverit ad divinam Matritatem Beataissimam Virginem, deinceps illam praeclivavit non solum ad prorogativas honoris, que supream hanc decent dignitatem, & gratias necessarias ad illam elevandam ad eminentias Sanctitatis fastigium, verum etiam ad passiones, & dolores, ut simillima fieret imago Passio-
nis, & Mortis illius. Quippe Fili praedestinationis exemplar fuit praedestinationis Matri; & sicut omnes prorogative Sanctissima humanitatis Christi Iesu fluunt a personali unitate, quam habuit cum Verbo: simili pacto omnes gratiae, que communicata fuerunt Sancte Virginis, orientur a propinquitate, quam habuit cum Sancta ha Humanitate; propinquitate Sanguinis, & Substantie, quam decebat conjunctam esse cum perfecta conformitate bonorum, & malorum, actionum, & passionum, vite, & mortis. Cum ergo Verbum Incarnatum per paucos intrare debet in gloriam suam, & per Crucem suam Mundum redimerit, simili opus erat, ut Mater eius aliquid ad hominum falorem, & per dolorum viam ad Magnitudinem fuz apicum ascenderet. *Idem.*

Docebat apud nos, in Iesu Christo habere Advocatum, & Mediatorem apud eternum Patrem: *Advocatum habemus apud Patrem, & caelum addit S. Augustinus: Nemo enim patet ipsam redemptorem noster. (Homil. 119. de temp.)* Nocturna non prohibet, quoniam Sancti Patres Mediatici manus deferant Sanctissime Virginem, ac teneant illam singulari gratia faciente voluisse in opere nostra Redemptori. *Ave. S. Basilii dicit illi, Ave inter Deum, & hominem Mediatrix intercedens, (Oratio in Annuntiacione)* prostravit tandem medianum patrem, quo separabantur. *Ave, dicit illi S. Ephrem, Ave Mediatrix, pergitom, Ave universa orationis Orbi reconciliatrix. (Oratio ad Virg.) S. Anselmus illam reparatricem Orbis perditorum. (Oratio ad Excel. Vt. Es. 124.) appellat; S. Bernardus eam salutis Mediaticam, & seculorum reparatricem nominat, nec relugit dicere: *per hoc bono redemptoris est, & Verbum dei cito factum est. (Serm. sup. Sal. 1.)* Unde arguit Mundum illi plurimum debere eum quod procuravit caprivi libertatem, agri bonum valeadem, misericordiationem, peccatoribus veniam, iustitiam, Angelis gaudium, tribus divinis Personis gloriam, & suauissimo fruto sua nostra humanitatis coronam. *Pater Novus Mediator. Tom. 7.**

Meritis omnia creatu oculos fuos in Sanctam Virginem convertunt; quidquid enim creatum fuit amanitissima Omnipotens Dei manu in ordine naturae, S. Bernardus ait, (Serm. 93.) per illam, in illa, & ex illa instauratum est in ordine gracie. Illam igitur hodierna die iaspiciamus tamquam Advocatam, & Mediaticam nostram; Dicamus illi cum S. Bonaventura: *Ad te levavi oculos meos Regina, quis regnas in celo. Adiutorium nostrum sit in virtute Nomini tui. (In Psal. B. Virg.)* Dicamus omnes actiones nostras in eum sicutem properet quem creavi fuimus. Eto benedicta in Celo, & in terra, in mari, & in abyssis. O Virgo Sanctissima! *Natus est, qui Iustus fuit nisi per te, & Domini Nullus est, qui Iusta scilicet caritatem ingredians, nisi per te, & pistum. (S. Germanus de Zona, Psal. Deiparae.)* *Idem.*

Ad examen paulisper vocemus, quibus rationibus innixi Patres gloriosum Mediaticum titulum possunt deferant. Scriptoris suis. Dicunt alii hoc unum esse privilegium praedestinationis ipsius, & effectum singularis amoris, quo ille lam profecitur Deus: qui natus fuit, ut illam inter Ecclesias omnes sibi delegeret Deus in Redemptoris & reparations gratias ministerium, ut omnibus suis praefectis operibus. Hac de causay sanctus Irenaeus inquit; nolni: Deus

obligioni tradendum non est, quo id cum sit Deus, sublimis hec Majestas hominibus est objectum propter quod metuunt, & contremiscunt. Ita ut si nobis infinite videatur amabilis, non minus sit nobis etiam terribilis. Hac de causa Patres testantur ipsum voluisse sibi Sociam eligere Mediaticam, quae intercessione sua judiciorum suorum severitatem moderaretur: *Opus est Mediatore apud Mediatorum: nosque alter uillor quam Virgo.* Hec Mediatrix est, quae illam nobis propitius potest efficere. Quis autem efficiens hoc prestatore valeat, quam Beatisima Mater? Quis majorum apud illum obuenit auctoritatem, quis majorum pro nobis habet caritatem? Quem timorem habere potest inferioris huic Domini humana fragilitas? Nil habet austerioritas, nihil terroris; hac ipsa clementia est, & omnis fons suavitatis; quemadmodum Filius eius est fons omnium gloriarum, vita omnium viventium, & vita principium. *P. Novus in Meditationibus Tomo 7.*

S. Virgo ita conjuncta est cum Filio suo, ut nequeat in Maria ex exterminari fejungi, neque in tempore. De Filio Dei cogitentia, & non potius, quin de Matre illius cogitentia; & ex scriptis, que Pater initus confitit illam dandi nobis, decrevit dare illam nobis per hanc Sanctissimam Virginem. *Hinc Sanctorum J. C. littera, quae explicat in tempore, quod in aeternum illam rate continetur, nunquam loquantur de Filio, quin Matris partem tri meminerint;* & Propheta qui alterius eloquio scriperunt, similis & alterius celebrarunt. Si Moyes in Genesi portendit Serpentis excidium, id is explicat verbis, quae nos in antiqui relinquunt, utrum Filius ne, & Mater triumphatur fiat de hoc humani generis fato. *Ex aliis versione legamus, Ipsi contra ut, procul dubio Mater templi inventari cum Filio, ut agitur praeferent de victimis, & ex triumphis.* Hac de causa Propheta Isaia nobis hoc magnum enarrans prodigium, quod stuporem erat allucinans universo Mundo, docens, Virginem simul etiam Matrem futuram: *Ecce Virgo concepit, & ita subdie, Filius eius ab ipsi incububili victorem futurum, & ad pessim illius ventus est tres Reges, qui illi omniū Generis nomine tributum perfolvent.* *Pater Senalis ex Oratione Tomo 3.*

Ut Sancte Virginis deberemus mansuitem, quam J. C. in Virtutes, & nos facturus descendit, quamcum plenitudine spiritualiter manifest in anima illius per gratiam sue praeferent, & antequam corpora habebit in Sinu illius, per Incarnationis Mysterium? Quoniam erat puritas Virginialis corporis illius, ex quo factum fuit illud, quod propter non fram salutem accepit Sapientia essentialis, quae propter se in corpore subtilio peccatis nequaquam hababatur? Quoniam erat Sanctitas hujus animae, que coram Deo gloriam invenerat, cum qua Dominus erat per plenitudinem spiritus, antequam esset in illa per praeferentiam Corporis, hucus con peculiari cultu Sanctissime Virginis, apertissimum est argumentum excellenzia, & Magnitudinis eius. Quoniam populus enim pouli adeo remoti, adeo moribus, & consuetudinibus inter se dissidentes posuerunt tot facultus haec in reconfitent, nisi resipescunt Ss. Virginem tamquam per dignitatem, & propererent merita sua supra omnes homines, & omnes celestes mentes potissimum. Tempia, quae in illius regionibus adificata fuerunt, non ne exigere debent a nobis cultum, qui illi debetur: Quid igitur nobis securiendum est de mortalibus, qui parati sunt ad necandas semper difficultates, que officiant Maria: Virginis laudibus, & prorogatis, qui semper recentes commiscentur rationes, ut in suspcionem, invidiamque trahant cultum nostrum, atque pietatem? ut illam cordeant ei omnem abrogent fidem, tamque extinguant? Potius primi nostra Religionis doctores eloquentiam suam exhaluerunt in Maria laudibus celebrandis; potiusque de spe lapidei fuit inventiendi verba sanitatis aperte ad hujus argumentum amplitudinem, & incomprehensibilis perfectionem paritatis, nec non immensam gloriam triumphi euodem in caelesti Jerusalem: potiusque S. Augustinus faciem sibi dedita vocabula quibus debitus Mari laudes responderent valeat: *Quibus laudibus etiam, nescio? Audebit ne quisquam afferere, se timere, ut nimis aliquid proferat? Audebit quisquam increpare has pietatis adeo religiosas sanctas, utiles omnibus adibibus praezes, Rofaria, Scapularia, Congregations! Satis est vos teneri illius audire verba, eaque adimplere.* *Idem.*

Nulla fuit unquam paritas cum hac puritate conferenda, quae efficerat, ut, quemadmodum nescio quis Ecclesiæ Doctor testatur, præferret qualitatem Sponsi Dei secundum Spiritum, illi Matris secundum carnem, si alteram nequivideret adipisci circa iacturam alterius. Que tandem virtus eius deesse poterat creature, que gratia plena vocatur, non quidem ab hominibus, qui & falli, & fallere possunt in operi, non quidem ab angelis, qui & falli, & fallere possunt in laudibus, quae ab ipsi delevantur; sed ab Angelo, vel potius a Deo ipso, cuius Angelus non nisi minister erat, vel Interpres? Ex Sermonis primo Accademia anni 1631.

Quis non admirabitur hanc adeo constante Sancte Virginis humilitatem, que tot inter magnalia, & honores Maris subfiliat? Ecce humile sine meritis, neceditas est. Ecce major est, quo alius humile cum quibusdam meritis, hac virtus est. Sed ecce humile cum plenitudine meritorum, & glorie, pro exaltare vicerit, postquam in gloriam incedit. *P. Croiset in Affectis.*

Sanctam Virginem postquam divinum concepit, Verbum factum fuisse Univerorum Dominam, probare arduum non possit. Patres omnes ita fenserunt, & in scriptis reliquerunt. S. Joannes Damascenus credit illam, quae Dei Filius omnipotens peraverat secundum sancti Luca fidelem: *Ecce subditus illius audito, ius obtinuisse imperandi creatis omnibus, & homines, Angelique illi subditus esse oportere, quandoquidem Unitatem.*

Quoniam
debet
Maris quod
nobis dede-
rit Filiu-
num pro
nostra fa-
vore.

Magnus
pro
Maris pri-
uilegio in
gloriis in
filiufo Dei
Filiu-

Cum Maria
est genia
plena quia
ci decfe
poterat vir-
tus eius.

Maris po-
tencia
meritis
in illis.

